

Ба Шӯрои диссертатсионии 6D.KOA-079-и назди Институту фалсафа, сиёсатшиносӣ ва ҳуқуқи ба номи А.Баҳоваддинови Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон, (734025, ш.Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 33)

ТАҚРИЗИ МУҚАРРИЗИ РАСМӢ

ба диссертатсияи Абдусаломзода Абдуқодир Маҳмадулло дар мавзуи «Сиёсати хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар шароити тағйирёбии низоми муносибатҳои байналмилалӣ», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯи ихтисоси 5.6.4. – Проблемаҳои сиёсии муносибатҳои байналмилалӣ, инкишофи глобалӣ ва минтақавӣ пешнишод шудааст.

Мутобиқати диссертатсия ба ихтисосҳо ва самтҳои илм, ки аз рӯи онҳо диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод шудааст. Диссертатсияи Абдусаломзода Абдуқодир Маҳмадулло ба яке аз масоили муҳими муносибатҳои минтақавӣ байналмилалӣ бахшида шудааст. Диссертатсия дар мавзуи «Сиёсати хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар шароити тағйирёбии низоми муносибатҳои байналмилалӣ», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯи ихтисоси 5.6.4. – Проблемаҳои сиёсии муносибатҳои байналмилалӣ, рушди глобалӣ ва минтақавӣ мутобиқат мекунад.

Мубрамияти мавзуи таҳқиқ. Тағйироти нав ба нав ва босуръати ҷаҳони имрӯз таҳдидҳои гуногунро ба самти минтақа ва ҷаҳон равона кардааст, ки таҳдидҳо дар соҳаи амнияти ҳамзистии ороиштагии ҷомеаи ҷаҳонӣ аз муҳимтарини онҳо ба шумор меравад. Масъалаи сиёсати хориҷӣ дар шароити равандҳои муосири байналмилалӣ аз давлатҳо устуворӣ, мутобиқшавӣ ва омодагӣ ба ҳамкориро талаб мекунад. Муваффақияти сиёсати хориҷӣ аз қобилияти пайдо кардани созишҳо, сохтани эътилофҳо ва истифодаи самараноки воситаҳои дипломатияи бисёрҷониба вобаста аст. Дар робита ба ин, сиёсати хориҷӣ дар фаъолияти давлат, ки ба ҳимояи

манфиатҳои миллӣ ва таъмини рушди устувори кишвар равона шудааст, нақши калидӣ мебозад.

Воситаҳои сиёсати хориҷӣ дипломатия, ҳамкориҳои иқтисодӣ, шарикӣ ҷарбӣ-сиёсӣ, мубодилаи фарҳангӣ ва сиёсати иттилоотиро дар бар мегиранд. Дипломатия воситаи муҳимтарини ҳалли низоъҳо, расидан ба созишҳо ва пешбурди манфиатҳои миллӣ боқӣ мемонад. Ҳамкориҳои иқтисодӣ ба рушди тиҷорат, ҷалби сармоягузорӣ ва ташкили ҷойҳои нави корӣ мусоидат мекунад. Шарикӣ ҷарбӣ-сиёсӣ амнияти давлатро таъмин мекунад ва қобилияти мудофиавии онро тақвият медиҳад. Мубодилаи фарҳангӣ ба ҳамдигарфаҳмӣ ва эҷоди эътимод байни халқҳо мусоидат мекунад.

Сиёсати хориҷӣ ҳамчун санъати ба амал баровардани мақсадҳои миллӣ аз қобилияти пайдо кардани тавозун байни манфиатҳои миллӣ ва масъулияти байналмилалӣ, байни хоҳиши расидан ба ҳадафҳо ва зарурати ба назар гирифтани воқеиятҳои ҷаҳони атроф иборат аст. Ин аз сарварони сиёсӣ дарки амиқи таърих, иқтисод, фарҳанг ва психологияи ҳам кишвари худ ва ҳам дигар давлатҳо, инчунин қобилияти тафаккури стратегӣ ва маҳорати дипломатиро талаб мекунад. Дар сарчашмаҳои илмӣ низ таъкид мегардад, ки: «Роҳҳои расидан ба ҳадафро хусусияти сиёсати хориҷӣ муайян мекунад, ки аз шароити гуногун, аз ҷумла аз шакли зоҳиршавии ҳокимияти сиёсӣ, сатҳи рушди иқтисодӣ ва иҷтимоӣ, низоми сиёсӣ, режими сиёсӣ, иштирок дар созмонҳои байналмилалӣ ва иттифоқҳои ҷарбӣ-сиёсӣ ва сатҳи фарҳанги сиёсӣ дар кишвар вобаста аст. Давлат барои ноил шудан ба ин ҳадафҳо саъй мекунад ва як қатор амалҳои асосӣ менамояд, ки ба барқарор ва нигоҳ доштани муносибатҳо бо дигар кишварҳо нигаронида шудаанд. Дар чунин ҳолат давлат барои ҳимояи манфиатҳои худ амал намуда, кӯшиш мекунад, ки таъсири худро ба дигар иштирокчиёни муносибатҳои байналмилалӣ бештар намояд. Барои ба даст овардани мақсадҳои худ дар саҳнаи сиёсати ҷаҳонӣ давлат сиёсати муайянеро асосӣ намуда, вазифаҳои берунаи худро иҷро мекунад.

Дарачаи навгонии натиҷаҳо дар диссертатсия ва нуктаҳои илмие, ки ба ҳимоя пешниҳод мешаванд. Дар диссертатсияи Абдусаломзода А.М. чанд масъала ҳамчун навовариҳои илмӣ рисола ба назар мерасанд, ки он масоил ҳамзамон дар нуктаҳои, ки ба ҳимоя пешниҳод мешаванд низ аз ҷониби диссертант мавриди ишора қарор гирифтаанд. Таҳқиқоти мазкур дорои ҳам навгонии назариявӣ ва ҳам амалӣ мебошад. Дар диссертатсия 6 навгонии илмӣ мавриди дифоъ қарор дода шудаанд. Аз ҷумла, ба мазмуни навгонии натиҷаҳои бадастомада марбут доништа мешавад: моделҳои гуногуни сиёсати хориҷии давлат таҳқиқ ва муҳокима карда шуда, инчунин усулҳои гуногуни ҳимояи манфиатҳои миллии дар сиёсати хориҷии давлат нишон дода шудаанд; дар асоси таҳлили мактабҳои илмӣ, ки бо омӯзиши муносибатҳои байналмилалӣ машғуланд, хусусиятҳои фарқкунандаи ташаккули фаъолияти сиёсати хориҷии давлат дар заминаи равандҳои муносири байналмилалӣ нишон дода шудаанд; вазъи геополитикии тағйирёбанда дар ҷаҳон пас аз пошхӯрии Иттиҳоди Шуравӣ таҳлил гардида, таъсири омилҳои ба вучудомеда ба сиёсати хориҷии давлат дар шароити тағйирёбии низоми нави муносибатҳои байналмилалӣ муайян карда шудааст; дар заминаи омӯзиши имкониятҳои мавҷудайи фазои пасошуравӣ хусусиятҳои ҳамгироии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба низоми нави муносибатҳои байналмилалӣ нишон дода шудаанд; дар заминаи зарурати амалигардонӣ ва ҳифзу ҳимояи манфиатҳои миллии кишвар хусусиятҳои ташаккулёбии ҳамкориҳои байналмилалии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар доираи созмонҳои минтақавӣ таҳлилу баррасӣ шудаанд; дастовардҳои сиёсати хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва дурнамои рушди он дар шароити имрӯза нишон дода шудааст.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои илмӣ диссертатсия, аз дақиқ будани интиҳоби мавзӯ, вазифаву мақсадҳои гузошташудаи муаллиф, навгонихову методҳои мавриди истифодаи диссертатсия, дурустии маълумоти овардашудаи муаллиф ва ҳаҷми мутаносиби маводҳои илмӣ-таҳқиқотии рисола, инчунин коркарди натиҷаҳои таҳқиқот ва

интишороти илмӣ, мақолаҳо ва маърузаҳои илмӣ диссертант ба даст меояд. Хулосаҳои илмӣ ва тавсияҳои амалии пешниҳоднамудаи муҳаққиқ, бар асоси таҳлили илмӣ натиҷаҳои корҳои назариявӣ ва амалии диссертатсия пешниҳод мешаванд. Дар чараёни таҳқиқоти диссертатсионӣ методҳо ва усули илмӣ имрузаи соҳаи илмҳои сиёсатшиносӣ, ҷомеашиносӣ ва равандҳои сиёсӣ низ ҳамчун асосҳои методологӣ мавриди истифода мебошанд. Ба назари диссертант, дар ҷаҳони муосир таҳқиқоти илмиро бидуни методологияи муайян тасаввур намудан номумкин аст.

Умуман, методҳои мавриди истифодаи диссертант, заминаҳои илмиро ҷиҳати таҳқиқу баррасии илмӣ масъалаи низоми судманди сиёсати хориҷиро фароҳам намуда, шеваҳои мухталифи иҷроиши масоили дурнамои сиёсӣ иҷтимоии мавзӯи мазкурро дар ояндаи таҳаввулоти геополитикии ҷаҳони муосир дар арсаҳои дохилию хориҷӣ, махсусан бо нигоҳ ба Ҷумҳурии Тоҷикистон пешниҳод менамояд.

Илова бар ин, натиҷаҳои илмӣ диссертатсия тавассути сарчашмаҳо ва ҳуҷҷатҳои илмӣ таҳлилшуда асоснок гардидаанд. Дар рисолаи пеши ру ҷиҳати таъйину асоснокгардонии мавзӯи қори илмӣ, номгуӣи зиёди адабиёти илмию иттилоотии эътимоднок ва санадҳои меъёрию ҳуқуқии расмӣ ба сурати васеъ ва арзишманд баҳрабардорӣ шудааст.

Аҳамияти илмӣ-амалӣ, назариявӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии таҳқиқоти диссертатсионӣ. Абдусаломзода Абдуқодир Маҳмадулло хангоми омода намудани қори диссертатсионии хеш аз маводҳои мухталифи илмӣ-таҳқиқотӣ истифода намудааст. Таҳқиқоти илмие, ки дар кишвар вобаста ба паҳлуҳои гуногуни масъалаи сиёсати хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар шароити тағйирёбии низоми муносибатҳои байналмилалӣ ба анҷом расидаанд, аз ҷониби муҳаққиқ мавриди таҳлил қарор гирифтаанд. Ҳамчунин, маводҳои мухталифи илмӣ хориҷӣ барои баррасии назариявии масъала аз ҷониби диссертант истифода шудаанд. Барои тақвияти андешаҳо ва фарзияҳои хеш муаллиф аз сарчашмаҳо ва таҳқиқоти анҷомшуда низ иқтибосҳои зиёд овардааст.

Муаллиф дар заминаи таҳлили маводҳои мухталиф кушидааст, ки асосҳои назариявӣ методологии таҳқиқи масъалаи сиёсати хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар шароити муосир мавриди баррасӣ ва таҳлил қарор диҳад.

Баррасии натиҷаҳои илмӣ ва хулосаҳои бадастомада метавонанд дар ташаккули минбаъда ва рушди барномаву лоиҳаҳо ва стратегияҳои сиёсати хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон муфид бошад.

Хулосаҳои бадастомада ба ҳаллу фасли масъалаҳои алоқаманд бо соҳаи сиёсати давлатӣ оид ба масоили ҳамкориҳои дар сатҳи сиёсати хориҷӣ мусоидат намуда, ба сифати асосҳои назариявӣ барои гузаронидани таҳқиқотҳои минбаъдаи илмӣ хизмат мекунанд. Маводи кори диссертатсиониро зимни корҳои илмӣ-таҳқиқотӣ, гузаронидани чорабиниҳои давлатӣ, таҳияи курсҳо, дастурҳои таълимӣ, барномаҳо доир ба фанҳои муассисаҳои таҳсилоти олӣ, инчунин гузаронидани машғулиятҳо бо донишҷӯён ва аспирантон истифода бурдан мумкин аст.

Абдусаломзода А.М. дар масъалаи омода намудани диссертатсия аз методҳои мухталифи илмӣ ва усули гуногуни назариявӣ методологӣ истифода карда, объекти таҳқиқотро ҳамаҷониба баррасӣ намудааст. Муаллиф аз уҳдаи таҳлил ва натиҷагирии масъалаҳои баррасишаванда ба ҳубӣ баромадааст, ки ин аз маҳорати илмӣ-таҳқиқотии вай дарак медиҳад.

Ҳаҷм ва сохтори диссертатсия. Диссертатсия аз муқаддима, тавсифи умумии таҳқиқот, се боб, шаш зербоб, хулоса, пешниҳодҳои илмӣ ва руйхати адабиёти истифодашуда дар ҳаҷми 193 саҳифа иборат мебошад. Муаллиф дар муқаддима аҳамият ва мубрамияти кори илмӣ, мақсад ва вазифаҳо, дараҷаи омузиши мавзӯ ва ҷойгоҳи илмӣ диссертатсия, объекту предмет, фарзияҳо ва асосҳои назариявӣ ва илмӣ-таҳқиқотии рисола, методология, наwgониҳои илмӣ ва нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшударо ҷойгир намудааст.

Дар боби якуми рисола **“Асосҳои назариявӣ методологии таҳқиқи сиёсати хориҷии давлат”** мавриди баррасӣ қарор гирифта, ду зербоб дорад.

Зербоби якуми боби аввал **“Ташаккули сиёсати хориҷӣ дар равандҳои муносири байналмилалӣ”** ном гирифтааст. Дар ин зербоб сиёсати хориҷӣ муҳимтарин самти фаъолияти давлат дар шароити муосир зикр шуда, асоси мувафаксиятҳои давлат аз он вобаста доништа мебошад. Сиёсати хориҷӣ ҳамчун идомаи сиёсати дохилӣ доништа мешавад, аммо он аллакай дар арсаи байналмилалӣ татбиқ мегардад. Он ба таъмини амнияти давлат, нигоҳ доштани шароити мусоид барои рушди иқтисодӣ, пешбурди арзишҳои фарҳангӣ ва гуманитарӣ, инчунин таҳкими эътибори байналмилалии кишвар равона шудааст. Ташаккули самтҳои афзалиятноки сиёсати хориҷӣ раванди мураккаб ва гуногунҷабҳа мебошад, ки дар он институтҳои гуногуни давлатӣ, ҷомеаи коршиносон, ташкилотҳои ҷамъиятӣ ва ҳизбҳои сиёсӣ иштирок мекунанд.

Муаллиф дар зербоби дуюми боби аввал, ки таҳти унвони **“Тағйирёбии низоми муносири муносибатҳои байналмилалӣ ва таъсири он ба сиёсати хориҷии давлат”** номгузори шудааст, ба таҳлили ин масъала пардохтааст. Таҳлили сарчашмаҳои илмӣ нишон медиҳад, ки айни замон дар низоми муносибатҳои байналмилалӣ асосан ду самти ба ҳам муҳолиф мушоҳида карда мешавад. Аз як тараф таносуби давлатҳои эътирофшуда ва эътирофнашуда тағйир ёфта истодааст, аз тарафи дигар бошад, дар натиҷаи тавсеа ёфтани миқёси ҷаҳонишавӣ ва афзоиши мақоми созмонҳои байналмилалию минтақавӣ давлат ҳамчун иштирокчии асосии муносибатҳои байналмилалӣ мавқеи роҳбарикунандаи худро тадриҷан аз даст дода истодааст.

Системаи муносибатҳои байналмилалӣ таҳти таъсири як қатор омилҳои ба ҳам алоқаманд тағйироти назаррасро аз сар мегузаронад. Ҷаҳонишавӣ, ҳамчун раванди ҳамгироии умумӣ ва вобастагии мутақобила, сарҳадҳои байни давлатҳоро норавшан мекунад ва ҷараёни сармоягузори, иттилоот ва ҳаракати одамонро бештар менамояд. Ин бешубҳа ба шаклҳои анъанавии ҳамкориҳои байнидавлатӣ таъсир мерасонад ва мушкилоту имкониятҳои навро ба вуҷуд меорад.

Дар боби дуюм “**вазъи геополитикӣ ва мавқеи байналмилалии Ҷумҳурии Тоҷикистон баъди ғурупошии Иттиҳоди Шуравӣ**” мавриди баррасӣ қарор гирифта, ду зербоб дорад. Зербоби якуми боби дуюм “**Хусусиятҳои воридшавии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба низоми нави муносибатҳои байналмилалӣ**” ном гирифтааст. Раванди воридшавии Тоҷикистон ба низоми нави муносибатҳои байналмилалӣ низ бо иштироки ғайолона дар мубориза бо терроризми байналмилалӣ, экстремизм ва қочоқи маводи муҳаддир хос аст. Мавқеи ҷуғрофии Тоҷикистон, ки бо Афғонистон ҳамсарҳад аст, онро ба ин таҳдидҳо осебпазир месозад. Аз ин рӯ, барои таъмини амният ва суботи минтақавӣ муттаҳид кардани кӯшишҳоро бо ҷомеаи байналмилалӣ талаб мекунад. Тоҷикистон дар доираи барномаҳо ва ташаббусҳои зиддитеррористӣ бо созмонҳои байналмилалӣ ва давлатҳои алоҳида ғайолона ҳамкорӣ мекунад.

Давлатҳои тозаистиқлол ба масъалаҳои таъмини ҳаёти арзандаи аҳоли, худнигоҳдорӣ ва худкифӣ, дар сатҳи баланд иҷро намудани вазифаи худ дар низомҳои сиёсӣ ва иқтисодии байналмилалӣ, инчунин ба равандро ва хусусиятҳои ташаккули давлатдорӣ милли дар шароити соҳибистиқлолӣ таваҷҷуҳи бештар медиҳанд. Тадқиқотҳо ва мушоҳидаҳо нишон медиҳанд, ки дар асл, яке аз вазифаҳои душвортарин барои иштирокчиёни нави низоми байналмилалӣ ин ба даст овардани эътирофи байналмилалӣ мебошад. Ин алалхусус ба давлатҳои ҷавони мустақил дахл дорад, ки дар арсаи сиёсии ҷаҳонӣ ғайолияти худро оғоз мекунанд ва дар ин масъала таҷрибаи камтар доранд.

Зербоби дуюми боби дуюм “**Ташаккул ва инкишофи сиёсати хориҷии Тоҷикистон**” ном дорад. Диссертант дар ин зербоб ба таҳлили масъалаҳои инкишофи сиёсати хориҷии Тоҷикистон мепардозад. Ҳамчунин, хусусиятҳои сиёсии онҳоро дар шароити гузариш ба низоми нави геополитикӣ мавриди баррасӣ қарор додааст. Тавре, ки бар ҳамагон маълум аст, ҷаҳон дар ҳоли гузариш ба низоми нави сиёсӣ геополитикӣ мебошад, ки Ҷумҳурии Тоҷикистон низ дар ин равандро доиман бар ҷойгоҳи

сиёсии минтақавию байналмилалии худ таъкид ва таваҷҷуҳи хос зоҳир намояд. Ҷумҳурии Тоҷикистон дар асоси ҳимояи манфиатҳои миллӣ ва зарурияти мавҷуда ба конвенсияҳои гуногун ва санадҳои дигари байналмиллалӣ ворид гардидааст, ки онҳо ба раванди амалӣ намудани сиёсати хориҷии кишвар таъсири мусбат мерасонанд. Бо мақсади ҳалли муносибатҳои байниҳамдигарӣ Тоҷикистон фаъолона созишномаҳои дуҷониба ва бисёрҷонибаро ба имзо мерасонад, ки барои ҳамкории мувофиқашуда заминаи меъёрию ҳуқуқиро ташкил медиҳанд.

Боби сеюми рисола **“Дурнамои рушди сиёсати хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар шароити имрӯза”** мебошад ва 2 зербобро дарбар мегирад. Зербоби якуми боби сеюм ки таҳти унвони **“Ҳамкории байналмилалии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар доираи созмонҳои минтақавӣ”** номгузори шудааст, ба масъалаи иҷрои нақш ва масъулияти давлатҳо дар бораи ба танзим даровардани ҳамкории судманд бахшида шудааст.

Ба назари диссертант, ҳамкорӣ ва муттаҳидсозии талошҳо дар ҷаҳорҷӯбаи сохторҳои байналмилалӣ ва минтақавӣ ҳамчун муҳаррики асосии пешрафт амал мекунанд. Маҳз ҳамкории байни кишварҳо имкон медиҳад, ки мушкилоти глобалӣ, хоҳ тағйирёбии иқлим, мубориза бо бемориҳои сироятӣ ё таъмини рушди устувори иқтисодӣ ҳал карда шаванд. Ҳеҷ як давлат, ҳарчанд тавоно бошад ҳам, наметавонад дар танҳой бо мушкилоти инсоният мубориза барад.

Унвони зербоби дуюми боби сеюмро. **“Дастовардҳо ва дурнамои инкишофи сиёсати хориҷии Тоҷикистон”** ташкил медиҳад. Сиёсати хориҷии Тоҷикистон воситаи муҳимми таъмини манфиатҳои миллӣ ва рушди устувори кишвар мебошад. Татбиқи бомуваффақияти вазифаҳои сиёсати хориҷӣ муттаҳидсозии талошҳои давлат, ҷомеа ва ташкилотҳои тиҷоратӣ, инчунин таҳлил ва мубохиқозии доимӣ ба шароити тағйирёбандаи тартиботи ҷаҳониро талаб мекунад. Яке аз дастовардҳои муҳим ташаккули сиёсати бисёрсоҳавии хориҷӣ мебошад, ки ба таъсис ва

нигоҳ доштани муносибатҳои дӯстона ва мутақобилан судманд бо доираи васеи давлатҳо ва ташкилотҳои байналмилалӣ равона шудааст.

Бояд зикр кард, ки диссертатсия дар баробари муваффақиятҳо аз баъзе камбудӣҳо низ ҳолӣ намебошад, ки чанд маврид аз онҳо иборатанд аз:

1. Дар рисола (номгузори Боби 2-юм) оиди вазъи геополитикии Тоҷикистон баъди фурупошии Иттиҳоди Шӯравӣ ва мақоми байналмиллалӣ он суҳан меравад. Аммо оиди манфиатҳои геополитикии давлат ва баинобатгирии омилҳои ҷуғрофӣ геополитикӣ ва таъсири низоми нави ҷаҳонӣ ба муайянсозии манфиатҳои миллии кишвар таҳлил нашудаанд.

2. Беҳтар мебуд дар қори диссертатсионӣ нигоҳи геополитикӣ ба муайянсозии сиёсати хориҷии кишвар ва ҳимояи манфиатҳои миллии ба таври боз ҳам густурдатар дар заминаи афзалияти ҳавзаҳои ҳамкорӣ, ки аз ҷониби Президенти кишвар ҳанӯз солҳои 90-уми асри гузашта муайян шуда буданд, таҳлил карда мешуд.

3. Хуб мебуд, ки дар доираи як зербоби алоҳида ҷойгоҳи манфиатҳои геополитикии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар сиёсати хориҷи ба таври муфасал таҳлилу барраси мегардид.

4. Диссертант сиёсати хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар шароити тағйирёбии низоми муносибатҳои байналмилалӣ нишон додааст. Хуб мешуд, ки масъалаҳо ва ҳадафҳои афзалиятноки онро мушаххасан муайян менамуд.

Эродҳои дар боло зикршуда чандон аз арзиши илмӣ таҳқиқоти диссертатсия кам намекунад. Зеро, довталабӣ дарёфти дараҷаи илмӣ тавонистааст дар доираи мақсад ва вазифаҳои таҳқиқоти худ амал намуда, масоили марбут ба онҳоро бо раванди илмӣ мантиқӣ, ба сурати комил мавриди таҳлили илмӣ қарор диҳад.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионӣ. Диссертатсияи Абдусаломзода Абдуқодир Маҳмадулло дар мавзӯи «Сиёсати хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар

шароити тағйирёбии низоми муносибатҳои байналмилалӣ» таҳқиқоти пурра ва мустақиллона анҷомёфта махсуб ёфта, ба талаботи бандҳои 31-33-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти № 267 (бо тағйиру иловаҳо бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26.06.2023, №295) тасдиқ шудааст, ҷавобгу мебошад ва муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯи ихтисоси 5.6.4. – Масъалаҳои сиёсии муносибатҳои байналмилалӣ, рушди глобалӣ ва минтақавӣ (илмҳои сиёсӣ) мебошад.

Муқарризи расмӣ:

Мудирӣ кафедраи сиёсатшиносӣ
ва робита бо ҷомеаи Академияи
идоракунии давлатии назди Президенти
Ҷумҳурии Тоҷикистон номзади
илмҳои сиёсӣ, дотсент

Музаффарзода Ф.

Имзои Музаффарзода Ф. – ро
тасдиқ менамоям: сардори раёсати
кадрҳо, коргузори ва корҳои
махсуси Академияи идоракунии
давлатии назди Президенти
Ҷумҳурии Тоҷикистон

Насурдинзода А.Н.

Суроғаи муассисаи пешбар:
734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ш. Душанбе, ноҳияи Исмоили
Сомонӣ, куч. Саид Носир 33
www:apa.tj

23.04.26